

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam
nr. 227 – Zondag 28 juli 2024 – 17de zondag door het jaar

Welkom!

Vorige week hoorden we in de eerste Lezing hoe God zelf zou ingrijpen als de herders van het volk op slechte wijze zouden kwijten van hun taken en het volk gehavend, onverzorgd en hongerig achter zouden laten. We hoorden vervolgens in het Evangelie hoe de Heer aan vaste wal kwam en de menigte zag. ‘*zij zijn als schapen zonder herder*’ zei de Heer. Vanaf deze zondag horen we hoe God, hoe de Heer Jezus, zelf zorgt voor de zijnen; hoe Hij ze voedt en verzadigd. Vanaf deze zondag horen we maar liefst vijf zondagen achter elkaar uit het zesde hoofdstuk van het Johannes-evangelie. We maken dus een flinke reis, ver buiten onze bekende weg met Marcus. We verkennen deze zondagen hoe de Heer zelf het Brood des Levens is en hoe Hij zichzelf geeft door middel van de Eucharistie. We beginnen deze ‘*vakantiereis*’ met de wonderbare broodvermenigvuldiging.

Gods Woord deze Zondag

Uit het heilig Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes (6, 1-15).

In die tijd begaf Jezus zich naar de overkant van het meer van Galilea, bij Tiberias. Een grote menigte volgde Hem omdat zij tekenen zagen die Hij aan de zieken deed. Jezus ging de berg op en zette zich daar met zijn leerlingen neer. Het was kort voor Pasen, het feest van de Joden. Toen Jezus zijn ogen opsloeg en zag dat er een grote menigte naar Hem toekwam vroeg Hij aan Filippus: „Hoe moeten wij brood kopen om deze mensen te laten eten?” Dit zei Hij om hen op de proef te stellen, want zelf wist Hij wel wat Hij ging doen. Filippus antwoordde Hem: „Wil ieder ook maar een klein stukje krijgen dan is voor tweehonderd denariën brood nog te weinig.” Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, merkte op: „Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen, maar wat betekent dat voor zo’n aantal?” Jezus echter zei: „Laat de mensen gaan zitten.” Er was daar namelijk veel gras. Zij gingen dan zitten; het aantal mannen bedroeg ongeveer vijfduizend. Toen nam Jezus de broden en na het dankgebed gesproken te hebben liet Hij ze uitdelen onder de mensen die daar zaten, alsmede de vissen, zoveel men maar wilde. Toen ze verzadigd waren zei Hij tot zijn leerlingen: „Haalt nu de overgebleven brokken op om niets verloren te

laten gaan.” Zij haalden ze op en vulden van de vijf gerstebroden twaalf manden met brokken, welke door de mensen na het eten overgelaten waren. Toen de mensen het teken zagen dat Hij had gedaan zeiden ze: „Dit is stellig de profeet die in de wereld moet komen.” Daar Jezus begreep dat zij zich van Hem meester wilden maken om Hem mee te voeren en tot koning uit te roepen, trok hij zich weer in het gebergte terug, geheel alleen.

Ter overweging

Midden in de zomermaanden maken we een flinke koerswijziging in de lezingen. In de afgelopen weken hebben we het Marcusevangelie gevolgd. Maar zondag en de komende vier zondagen zullen we uit het Johannes-evangelie lezen. We lezen daarin het gedeelte waarin Jezus spreekt over het brood en daarmee spreekt over zichzelf. Midden in de zomermaanden maken we zeg maar een thema-vakantiereis met Johannes. We volgen een zomer-retraite over Jezus, het Brood des Levens. De liturgie van vandaag begint daarom ook met een duidelijk beeld maar ook met het kleine en basale: *Delen is vermenigvuldigen*. En we willen deze twee woorden betrekken op de Heer, die deelt en die vermenigvuldigt. Maar het delen en vermenigvuldigen van de Heer, zoals we dat in het Evangelie van vandaag lezen, begint eigenlijk al veel eerder en op veel verhevener wijze.

We gaan daarvoor terug naar het Oude Testament en naar het begin van het Evangelie volgens Johannes. In het scheppingsverhaal zien we hoe God alles geschapen heeft. Waarom heeft Hij alles geschapen? Om zijn heerlijkheid te kunnen tonen én Zijn leven te delen met de mens en betrokken te zijn in het leven van de mens. In het Oude Testament lezen we hoe zich dit ontvouwt: In de geschiedenis van Noach, van de

Aartsvaders (Abraham, Isaak en Jakob én Jozef), van Mozes en het volk Israël zien we hoe God steeds probeert zijn heerlijkheid te delen. De Menswording van God in Jezus van Nazareth is het hoogtepunt van dat verlangen om Zijn leven te tonen en het leven van de mensen te delen. We lezen dit allereerst terug in de geboorteverhalen en in de symboliek die daarin voorgehouden wordt.

Hierin (al het zojuist genoemde) stuit God wel telkens op de barrière tussen God en mens door de zonde. Het volle delen van Zijn leven en het delen van ons leven kan dan ook niet eerder dan dat Hij eerst de barrière doorbreekt door het offer op het kruis van Calvarie. Het begin van het Johannesevangelie - *In den beginnen was het woord en het woord bij God en het woord was God...* - vat deze geschiedenis kort samen in de ‘proloog’ (voorwoord) maar verwoordt het op een meer mystieke wijze. Alles wat we daarom lezen in het Oude Testament en ook alle tekenen die we lezen in de Evangelies vóórdat Jezus’ lijden en sterven plaatsvinden, zijn daarom voorafbeelden van het deelgenootschap dat wij hebben ontvangen sinds Jezus’ lijden, sterven en verrijzen.

Het evangelieverhaal van vandaag is ook een voorafbeelding van het gedeelde leven van God en mens. God deelt het leven van de mensen, d.w.z. Jezus ziet de mensen die Hem volgen. Er is onvolmaaktheid en gebrek, d.w.z. Jezus herkent de innerlijke honger van de mensen die Hem volgen. Verlossing daarvan komt aan de orde: *“Hoe geven wij hen te eten?”* vragen de leerlingen zich af. De Heer weet het al. Vanuit het ‘kleine’ komt de goddelijke interventie. Wat er is wordt aangewend: vijf broden, twee vissen. Vanuit dit ogenschijnlijk nutteloze komt het nieuwe: De mensen raken verzadigd. Deelgenootschap aan het Goddelijk leven vervult de mensheid.

Dat we hier nog te maken hebben met een voorafbeelding van het volkomen deelgenootschap zien we op het eind. Ook hier, net als in het Oude Testament en waarover verhaald wordt in de Johannes-proloog, nemen de mensen het goddelijk aanbod niet goed aan. De vermenigvuldiging van de vijf broden en de twee vissen is daarom ook een voorafbeelding van wat later zou gebeuren in op die andere berg, de Calvarieberg: Het breken van het Heilig Lichaam en het vergieten van het Kostbaar Bloed op het altaar van het Kruis. Dé barrière tussen God en mens moest wel zo doorbroken worden voor het deelgenootschap. Dit is ons nagebleven in de viering van de Eucharistie: Het offer van het Lichaam en Bloed van de Heer, in een vorm die lijkt op een maaltijd. Die maaltijd-vorm kan ons soms wat in de war brengen omtrent de diepere

betekenis van de Eucharistie. Het is geen maaltijd; het is het offer van de Heer, waardoor wij deelgenoot worden aan Gods leven en wij Zijn goddelijk heil ontvangen. Voor zover het een maaltijd is, is het een maaltijd onder tekenen, een profetisch teken, vooruitwijzend naar het volkomen deelgenootschap dat we in toekomst zullen genieten in de hemel.

Het evangelieverhaal van vandaag en wat de Heer voor ons volbracht heeft op Calvarië is voor ons niet alleen een leerschool en baken van ons heil en genezing, ons deelgenootschap aan het goddelijk leven, het is ook een opdracht om zelf zo in het leven te gaan staan. Delen met elkaar, van het weinige dat er soms is, brengt toch vermenigvuldiging tot stand. Delen verbindt het leven, geeft gedeelde vreugde en vergroot de kracht voor de tijd dat onvolmaaktheid en gebrek aan de orde komen. Het delen van ons leven en het delen van ons geloof betekent ook dat wij onze medemens kunnen meenemen op de weg van heil en genezing, in leven in navolging van Jezus Christus en eens overvloedig delen in Gods leven, in de hemel, tot in eeuwigheid.

Gebed

God, onze Vader, wat wij bezitten lijkt ontoereikend voor de velen die met ons samen zijn, maar Gij hebt voorzien in alles wat wij nodig hebben. Kom onder ons, en breek met ons het brood. Maak het weinige dat wij hebben, tot teken van uw overvloed. Door Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

De heilige Titus Brandsma

Vrijdag 26 juli 1942 was de dag waarop de heilige Titus het leven werd ontnomen in concentratiekamp Dachau. Zijn liturgische dag is 27 juli. Dit jaar valt dat op zaterdag. We willen ‘onze Titus’ niet vergeten. In de Eucharistieviering op zaterdagavond in St. Nyk en op zondagmorgen in Joure zullen we stil staan bij de heilige Titus Brandsma. Zijn voorspraak zal ons helpen om dieper door te dringen in het mysterie van God en zijn verlangen om het leven te delen.

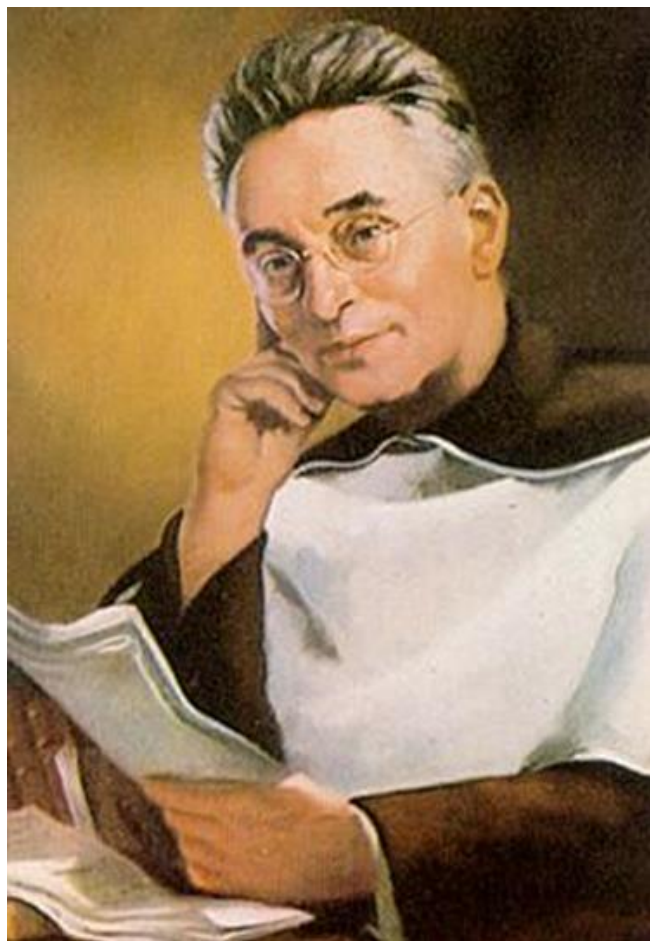
Livestream vanuit Sint Nicolaasga

Zaterdagavond vanaf 19u30 wordt de viering vanuit St. Nyk uitgezonden via de livestream op onze website: www.dechristoffel.nl. Zou u zo goed willen zijn deze Nieuwsbrief rond te delen met wie hem niet kan ontvangen of wie geïnteresseerd is in ons katholieke geloof en onze parochie, met wie zoeken naar zin, hoop en vrede en vreugde in hun leven. Wij wensen u een mooie en gezegende zondag toe. Graag tot ziens!

*Mede namens pastor Annie Schothorst-Vos,
pastoor John De Zwart*

Voor de kinderen

Ken je de heilige Titus Brandsma? Vaak zijn heiligen gelovige mensen van heel lang geleden of van heel ver weg. De heilige Titus Brandsma is voor kinderen misschien ook wel iemand van lang geleden, maar hij is niet van heel ver weg. De heilige Titus werd geboren op 23 februari 1881, heel dicht bij Bolsward, op een boerderij die er nog steeds staat. Hij is dus een Fries! Waarom is de heilige Titus eigenlijk heilig? Dat heeft vooral te maken met wat hij gedaan heeft tijdens de Tweede Wereldoorlog. Toen het oorlog was in ons land, wilden de nazi's dat de kranten en het nieuws alleen hun (verkeerde) ideeën verspreiden. Titus Brandsma heeft zich daar tegen verzet. Hij wist hoe slecht de gedachten en de plannen en daden van de nazi's waren. Hij wilde niet dat dat in de kranten kwam. De heilige Titus wilde dat de mensen leefden vanuit de liefde en de barmhartigheid voor elkaar, zoals Jezus ons voorgehouden heeft. De nazi's hebben daarom de heilige Titus opgepakt en eerst in de gevangenis van Scheveningen gevangen gezet. Later hebben ze hem naar Duitsland gebracht en daar werd hij op 26 juli 1942 vermoord in concentratiekamp Dachau. Iedereen die pater Titus kende sprak vol bewondering over hem. Hoe zwaar het leven in de gevangenis en in het concentratiekamp ook was, pater Titus bleef altijd opgewekt en probeerde overal mensen bij elkaar te brengen om over God en over Jezus te vertellen. Iets meer dan twee jaar geleden heeft onze paus Franciscus pater Titus Brandsma heilig verklaard. Nu is hij de heilige Titus Brandsma. Dat betekent dat we nu zeker weten dat hij in de hemel is, dicht bij God, en dat hij voor ons en met ons kan bidden, als wij hem daar om vragen. Daarom vragen wij voor alle kinderen in onze parochie: Heilige Pater Titus Brandsma, bid voor ons en voor alle kinderen van onze Christoffelparochie.

Heilig Titus Brandsma

Bid voor ons!

Het Evangelie van deze zondag vertelt ons het verhaal over Jezus, die van 5 broden en 2 vissen zoveel voedsel maakt dat alle mensen die bij Hem waren daarvan konden eten. En dat waren niet zomaar een paar mensen, maar dat waren meer dan 5000! Dat is een wonder! Maar de betekenis is nog belangrijker. Het wonder van de broodvermenigvuldiging betekent eigenlijk dat God ons van binnen sterk wil maken door iets van zichzelf aan ons te geven. Hij deelt zijn leven met ons. Wij ontvangen Jezus van Hem. Wij ontvangen Jezus door middel van de Eucharistie, als we te Communie gaan. Daarom is het ook zo belangrijk dat we ons goed voorbereiden op de Eerste Heilige Communie en op alle Communies die we daarna ontvangen. *Fijne Zondag!*

